

[Alfred Jensen.]

medlem havde stillet, viser, hvor usikkert det hele er. Jeg havde i mit første indlæg også stillet et spørgsmål, nemlig om, hvilke garantier man havde for, at de danske styrker ikke blev sendt andre steder hen end dér, hvor man regnede med, at de skulle placeres. Jeg spurgte, om der var udstedt forholdsordre eller ej til de danske styrker for det tilfælde, at der kom en befaling til dem om at marchere andre steder hen, end hvor man forudsætter, at de skal placeres. Jeg har intet svar fået. Jeg betragter det som meget vigtigt, for man rører faktisk her ved selve grundlovens bestemmelser. Hvis der ikke foreligger en sådan ordre til de danske styrker om det, som er forudsætningen, nemlig at de kun skal adlyde danske myndigheder, så har man faktisk frataget rigsdagen dens ret til at erklære krig. Jeg har intet svar fået.

Jeg mangler også svar på andre punkter. Jeg skal naturligvis takke ministeren for hans henstilling til mig om at læse professor Hurwitz' artikel om løsladelse. Det har jeg gjort. Jeg anerkender absolut ikke de synspunkter, professoren gør gældende, tværtimod, jeg synes, det er en dansker uværdigt at skrive noget sådant.

Jeg stillede et spørgsmål til ministeren angående regeringens holdning overfor det amerikanske forslag om fordømmelse af Kina. Jeg spurgte: Hvem har man forhandlet med, og hvad er det, der har gjort, at man ændrer standpunkt i løbet af en nat, at man i løbet af en nat går fra at tage afstand fra amerikanernes forslag om at betegne Kina som aggressor til den næste dag at stemme for det? Jeg har stillet det spørgsmål, og jeg vil gerne have at vide, hvem man har forhandlet med om det, så at man kunne vide, at et flertal af rigsdagens partier gik ind for det? Og hvad har medført — jeg må måske hellere sige: Hvem har bevirket, at man tager et andet standpunkt så at sige indenfor 12 timer?

Ja, det ærede medlem hr. Viggo Starcke sidder dernede og vil, kan jeg se, også forny sine spørgsmål. Men hvis ikke det er gået op for det ærede medlem, at denne debat drejer sig om helt andre ting, og at han faktisk kan få svar på sine spørgsmål, hvis han vil læse, hvad vi har sagt gennem tiderne både angående stillingen her i Danmark og angående menneskerettighederne, så er det ikke nødvendigt, jeg spilder tiden heroppe på at give ham svar.

Forsvarsministeren (Harald Petersen):
Det ærede medlem hr. Johs. Christiansen

kom igen ind på spørgsmålet om tjenestetidens længde. Jeg vil derom gerne for — jeg ved ikke om det er syttende gang — sige til det ærede medlem, at der ingen konsekvenser drages i den henseende ved vedtagelsen i aften af rigsdagsbeslutningen. Det ærede medlem ved — for det er oplyst både af min forgænger og af mig —, at der har været en henstilling til alle Atlantpagtlandene for længere tid tilbage om at tage hele dette spørgsmål under overvejelse, d. v. s. fri overvejelse. Denne overvejelse er stadigvæk fri, også efter vedtagelsen af denne rigsdagsbeslutning.

Men iøvrigt vil spørgsmålet om den danske tjenestetid selvfølgelig blive afgjort, når vi, formentlig om føje tid, her i rigsdagen kommer til at behandle den nye forsvarsordning. Det er vist ingen hemmelighed, at der ved den nuværende tjenesteordning, i hvert fald under urolige perioder, klæber visse meget betydelige ulemper på grund af de tomrum, der i beredskabsmæssig henseende opstår, og som engang min forgænger og nu jeg selv har måttet træffe midlertidige foranstaltninger overfor. Derfor siger jeg til det ærede medlem: der er intet, der løber fra os i den henseende. Det spørgsmål afgøres her i rigsdagen ud fra de hensyn, som den danske regering og et flertal her i tinget og i det andet høje ting mener bør tages, og ud fra de betragtninger, som det er naturligt for Danmark i den givne forbindelse at anlægge. Jeg tror, det spørgsmål hermed er besvaret tilstrækkeligt fyldestgørende.

(Kort bemærkning).

Johs. Christiansen: Jeg tillader mig at fortsætte fra før. — Det forekommer mig at være et farisæisk spørgsmål at stille det radikale venstre, hvorfor vi ikke i sin tid har protesteret imod østtyskernes bevæbning. Der er mig bekendt ikke noget dansk parti, der som sådant har protesteret imod denne bevæbning, da den begyndte, og spørgsmålet, der stilles os her, er fuldkommen irrelevant i forbindelse med det, vi overhovedet beskæftiger os med. Der har i radikale blade og i radikale taler i lige så høj grad som i andre partiers blade og taler været taget afstand fra de metoder, man i det hele taget anvender øst på. Jeg tror ikke, at man i så henseende kan påvise nogen kløft eller noget skel imellem de øvrige partier og det radikale venstre, heller ikke i bedømmelsen af det, som i det hele taget foregår bag jerntæppet.

Med hensyn til forsvarsministerens sidste